

трупъ се набиратъ много гробари. Тѣ почватъ своята работа.

Прѣди всичко внимателно разглеждатъ трупа, опитватъ подъ него земята и тогава захващатъ да копятъ. Ако се случи подъ трупа камъкъ, коренъ или друго твърдо нѣщо, гробаритѣ се навиратъ подъ трупа и като го подигнатъ на гърбоветѣ си, замъкнаватъ го на рохка или мека земя. Прѣзъ туй врѣме, човѣкъ, като не ги вижда отдолу, помисля че мъртвиятъ трупъ се движи отъ само себе си.

Ако мѣстото е добро за копане, изведнажъ гробаритѣ заобикалятъ трупа и почватъ бързо да копятъ прѣстѣта подъ него, като я изхвърлятъ навънъ съ заднитѣ си крака. За нѣколко часа трупътъ се загражда отъ купъ земя, а подъ него остава дупка, дѣто трупътъ потъва постепенно отъ собствената си тежина. Понѣкога трупътъ бива заринатъ 30 сантиметра дълбоко въ земята. До колко сж работни гробаритѣ, може да се види отъ думитѣ на единъ наблюдател който каз-ка, че за 50 дни 4 гробари заровили 2 крѣта, 4 жаби, 3 птички, 2 скакалци, вжтрѣшността на една риба и два кѣса печено телешко месо

Кой кара гробаритѣ на тази работа?

Безъ съмнение, грижата за отгледване на малкитѣ си Женската остава 5—6 дни подъ земята, до като снесе яйчица въ заровения трупъ. Подиръ 14 дни отъ яйцата излизатъ червейчета, които почватъ лакомо да ядатъ мъртвия трупъ. По кѣсно червейчето промѣня нѣколко пѣти кожата си и много нарастя. Най-послѣ си прави трапче въ земята, измазва стѣнитѣ му съ лига